

ber mig din hand? — Du sa: "Ja, jag vill ha dig!"
 2. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 3. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"

Den Fjärde.

1. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 2. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 3. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 4. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 5. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 6. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 7. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 8. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 9. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 10. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"

1. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 2. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 3. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 4. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 5. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 6. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 7. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 8. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 9. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 10. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"

Den Fjärde.

1. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 2. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 3. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 4. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 5. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 6. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 7. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 8. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 9. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 10. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"

Den Fjärde.

Den Fjärde.

1. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 2. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 3. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 4. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 5. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 6. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 7. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 8. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 9. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"
 10. "Jag vill ha dig!" — "Ja, jag vill ha dig!"

GS1437

Den utmärkt vackra och alldeles Nya Visor.

Den Första.
 Upp Swenskar och Norrmän ic.
 Den Andra.
 På en öfslig håll står mitt lugna tjäll ic.
 Den Tredje.
 Midtemot, tvärsöfver gatan, ic.
 Den Fjerde.
 Re'n lärkan börjat sin vackra sång ic.
 Den Femte.
 Hör, sjöman, Lifsen sade, ic.
 Den Sjette.
 Jag sjunger och dansar, ic.
 Den Sjunde.
 Eldnaste perlor ur hafvet ic.
 Trenne sånger ur Komeden
 "Malins Korgar."
 Den Första.
 Den första af mina friare war en sprätt ic.
 Den Andra.
 Kom lilla mamsell Malin ic.
 Den Tredje.
 Jag bor ner i Gläane ic.

Tryckt hos E. D. Ekblad & Comp. 1851.

Friarn från Småland.

1. Kom lilla mamsell Malin följ mig till mitt bo, ic.
 bland de rosor och violer ic; Dre jag har, Ladugård så
 rar, Ängbränneri som går alla där; Rosor och violer.
 2. Och vi ska må som twenne turturdufvar små
 Ibland de rosor och violer ic; Hemma ska bli, Dran-
 geri, Tandstudsfabrik och Skryfveri; Rosor och violer.
 3. När julen kommer far vi in till Jönköping
 Ibland de rosor och violer ic; Du går på bot'n i
 Stads-hus-sal'n, Gör hvarje liten strifware gal'n;
 Rosor och violer.

Friarn från Gläane.

1. Jag bor ner i Gläane mamsell och er rik Förtjenär
 mång tusende i stöten Jag röler cigarrer af Rodums
 söbril Och äter hvarje qväll den stöna gröten.
 2. Jag i politiken är konservativ Och hatar de
 liberala nöten; Jag sofver två tredjedelar bort utaf
 mitt lif Och äter hvarje qväll den stöna gröten.

३०५१६

2. Den tag ist samment mit wasser und
 spode den tag: "Zu dem tag ist
 zep mit sa reinerde" "Da tag
 bild son en sterna, Da tag
 sa: Da der tag ist sa glä: Da
 der tag ist sa glä: Da tag ist sa glä:

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

3. Gellin, i d'ia bandet d'et g'lad som i sin båt,
 d'et wadentet od d'et landet f'örstänndigt, bar sig d'et
 sp'issig, som t'et n'gon, d'et d'et w'ist: W'ist
 iustet ist d'et w'agen, d'et w'ogget d'et w'ist!

Trenne sånger ur komedien
"Malins Korgar."

1.

Den första af mina friare var en sprätt, En Er-
pedit från Hamburg, så fin och nått, Han talte blott
om werlar och Jenny Lind, Hade ett Päng som rådde
fring hela kind.

2. "Å! du mein aller liebste söte mamsell," råbde han så søtt, "blif mein in qwall! Jeg skal dig gifte klædninger af satin, Shawler och Franste handsker af boivin."

3. Jag tackar er så mycket minn lieber herr, Men jag inga artigheter förstår, tyvärr; Och vill ni nu ebra granlåter tillbaka ta, Kanste all denna släbörg lan passa bra.

4. Doch ein malteses samn für den lugna bann, Zeit lag wänder om quälden i frid. Wie war läng, wie war böu, Commar bogeu vā ön, Commar baf, wieis op wiidartnes frid.

3. Minna stræf sig til bøjstør bix, Minna angar
i svindlande stjup; Minna hjoðar gá vaxi S þe þu-
fande hvæll, Þer sag svángur minn hvæll stjup.

2. Jag är konung här på de vita fälg, min
indor de gäma mig kall: svart jag vadser milt
hopp, svart jag förbarna opp ut de blomma fälg

de Ein en bñlig bñl eider mñll lugnas ñlll ñland be
tumlñnde wñdornas ñl: Sag ñr bñrlñlñnd oñ arm;
ññen wñd bñle-mobrenñ barn ñl sag ñrñd ñom beñ

Stärkungs- und
Sung.

0 1 0 0 1 3 0 0 0

5. Den knoppande ianten står ut flua blåd, D
frukt vill ic blomman med i tiden; Ad Cwenstn of
Storoman går hemåt så blåd, Com si undandvordagun
stiden; Går råt of för sunning med d e c a d e n
kung, Med kristen d e r i z n d i g gis galsam of
nug, Med waduren ut an passia sechen.

Scandinavisk Krigsfång.

Författad af Soldaten N:o 67 Ståhl wid Kronobergs
Regemente och Jönghys kompani, år 1848.

Sjunges som: "Soldaten han älskar sin Rung och sitt land."

Upp Swenskar och Norrmän med wapen i hand;
Upp, upp att er ära bewaka, Upp, drifwen bort Ty-
ssen ur Danstarnes land, Inom sina gränser tillbaka;
Han rubbar i Norden den grundwal af fred, Som
Gud med Carl Joh:an till oss sände ned, För är
strelligra tillbaka.

2. Då Carl Johans son, Oscar, för oss
an, Vi lde för friderna båswa, I leder wi tåga
framåt, man wld man, Om frutröl och damm bland
oss swåfwa; Om kulor och möta som haglande snö,
Som tolfte Carls hjeltar wi lesa, wi dö, Allt
förr än reträtten wi taga.

3. Uppöfwer och hvidöfwer en himmel så blid
 Och solen går stön fram från öster; Med Lyften vi
 röja en ewiges friid, Vi ropa med klingande röster:
 "Graftid!" — så att tolste Carl wagnar i hög, Och
 gläds att den Smeaste ej ännu är trög, Då det gäl-
 ler att åran förswara.

4. I såbernehemmet blir högtid den dag, Då Swensfarnes härar de segra; — Den gamle han sitter ungdomlig och glad, Han svar att de ej äro segra. Han lifligt påminner sig iofte Carls dar, Då Swens här tan bli lifa.